

JOAQUÍN ACHÚCARRO, PIANO

DIJOURS, 6 DE JUNY DE 2019

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

**BCN
CLÀSSICS
19/20**

**L'AUDITORI
PALAU DE LA MÚSICA**

www.bcnclassics.cat
93 342 61 75

**NOVA
TEMPORADA.
ABONA-T'HI!**

18/09/19 / L'AUDITORI

**FILHARMÒNICA D'ISRAEL
i ZUBIN MEHTA**



07/11/19 / PALAU DE LA MÚSICA

**EL SOMNI
D'UNA NIT
D'ESTIU AMB
JAIME MARTÍN**



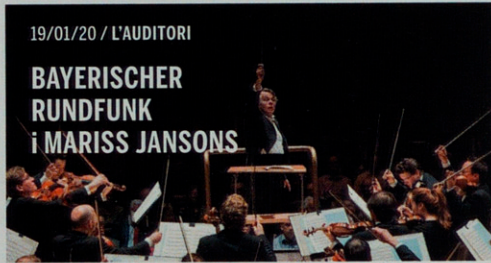
11/12/19 / PALAU DE LA MÚSICA

**MISSA SOLEMNIS
DE BEETHOVEN AMB
GIANANDREA NOSEDA**



19/01/20 / L'AUDITORI

**BAYERISCHER
RUNDFUNK
i MARISS JANSONS**



13/02/20 / L'AUDITORI

EVGENY KISSIN, PIANO



17/03/20 / PALAU DE LA MÚSICA

**ACADEMY OF ST MARTIN
IN THE FIELDS**



25/04/20 / PALAU DE LA MÚSICA

**FILHARMÒNICA
DE VIENNA
i ZUBIN MEHTA**



11/05/20 / L'AUDITORI

**LONDON SYMPHONY
i SIMON RATTLE**



PROGRAMA

CICLE BCN CLÀSSICS

Palau de la Música Catalana

Dijous 6 de juny de 2019, 20h

1a part

FRYDERYK CHOPIN (1810-1849)

Preludi núm. 25 en Do sostingut menor, op. 45

Fantasia-impromptu en Do sostingut menor, op. pòstum 66

Nocturn núm. 2 en Mi bemoll major, op. 9 núm. 2

Nocturn núm. 20 en Do sostingut menor, op. pòstum

Barcarola, op. 60

Polonesa heroica, op. 53

Pausa (20 min)

2a part

CLAUDE DEBUSSY (1862-1918)

La plus que lente (vals)

La terrasse des audiences du clair de lune (preludi 7 del llibre 2)

La Puerta del Vino (preludi 3 del llibre 2)

Général Lavine-excentric (preludi 6 del llibre 2)

Feux d'artifice (preludi 12 del llibre 2)

MAURICE RAVEL (1875-1937)

Gaspard de la nuit

- I. Ondine
- II. Le Gibet
- III. Scarbo

FESTIVAL DE TORROELLA 2-22D'AGOST

12/07
Festa del Soci

**COR DE CAMBRA
DEL PALAU DE LA
MUSICA CATALANA
& LA CARAVAGGIA**

Ensalades i madrigals del
Renaixement català

01/08
Residència EEEmerging
LA VAGHEZZA
Venècia, porta d'Orient

02/08
Concert Inaugural
**JORDI SAVALL,
CAPELLA REIAL DE
CATALUNYA
& HESPERION XXI**
Les rutes de l'esclavatge

03/08
MAL PELO cia
María Muñoz, dansa
Dan Tepfer, piano
Bach

04/08
**AMSTERDAM
BAROQUE
ORCHESTRA & CHOIR**
Ton Koopman, director
Cantates de Bach

06/08
Singulars Torroella

**FABIO BIONDI
& GIANGIACOMO
PINARDI**
Sonates per a violí i guitarra
de Paganini

08/08
CANTORÍA
Males llengües

09/08
**LA GRANDE
CHAPELLE**
Antoni Soler,
Domenico Scarlatti

11/08
**CAMERATA ROYAL
CONCERTGEBOUW
ORCHESTRA**
Boccherini, Schubert

13/08
Singulars Torroella
FORMA ANTIQVA
Concerto Zapico

més informació
i entrades
festivaldetorroella.cat

14/08

**JOAQUÍN
ACHUCARRO**
Mozart, Beethoven,
Mompou, Falla

15/08
Concert Familiar
**ACRÒBATA
I ARLEQUI**
La Maquiné cia

16/08
COSMOS QUARTET
Schubert, Bartók, Beethoven

18/08
GLI INCOGNITI
Haydn

20/08
Singulars Torroella
**CARLOS MENA &
INAKI ALBERDI**
Chaconne tombeau

22/08
**ORQUESTRA
SIMFÓNICA DEL
VALLES**

Giuseppe Andaloro, piano
Rubén Gimeno, director
Beethoven, Rakhmàninov

INTÈRPRET

Jean-Baptiste Millot



JOAQUÍN ACHÚCARRO, PIANO

La revista francesa *Diapason* en el número d'octubre de l'any passat va incloure un enregistrament de Joaquín Achúcarro entre «Les 100 plus beaux disques de piano de tout les temps», al costat de pianistes com Rachmaninoff, Horowitz, Rubinstein, Cortot, Richter, Arrau, Gilels, Gould, Brendel, Argerich, Pollini i Zimmerman.

igualment, fa uns mesos, la International Astronomical Union (IAU) va acordar batejar l'asteroide 22191 amb el nom de Joaquín Achúcarro en homenatge a la seva trajectòria universal.

La impecable i modèlica carrera artística de Joaquín Achúcarro, descrit pel *Chicago Sun Times* com «The Consummate Artist», li ha valgut la més alta reputació nacional i internacional.

Nascut a Bilbao, quan era estudiant va guanyar premis internacionals a Espanya, França, Itàlia i Suïssa, però la seva victòria a Anglaterra en el Concurs Internacional de Liverpool de 1959 (guanyat un any abans per Zubin Mehta en la modalitat de director d'orquestra)

i les crítiques entusiastes en els diaris londinencs després del seu debut amb la Simfònica de Londres al Royal Festival Hall van marcar l'inici de la seva carrera internacional.

Des de llavors, Achúcarro manté una ininterrompuda activitat concertística internacional que l'ha portat a 61 països, on ha actuat a les sales següents: Avery Fisher Hall, Berlin Philharmonie, Carnegie Hall, Concertgebouw, Kennedy Center, Musikverein, Royal Albert Hall, Festival Hall, Barbican, Salle Gaveau, Salle Pleyel, Teatro alla Scala, Suntory Hall, Sydney Opera House en recitals i com a solista amb més de dues-centes orquestres diferents, com ara la Berlin Philharmonic, Chicago Symphony, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, La Scala di Milano, Sydney Symphony, Sta Cecilia di Roma, London Philharmonic, London Symphony, Philharmonia, BBC, Orchestre de Montreal, Orchestre National de France, Yomiuri, Tokyo Philharmonic, Tokyo Symphony, RIAS Berlin, Tonkünstler Wien, les orquestres nacionals de Xile, Mèxic, Colòmbia i Veneçuela i, per descomptat, totes les orquestres d'Espanya, amb més de quatre-cents directors, tals com Claudio Abbado, Sir Adrian Boult, Riccardo Chailly, Sir Colin Davis, Zubin Mehta, Sir Yehudi Menuhin, Seiji Ozawa i Sir Simon Rattle.

L'any 2000 va ser nomenat Artist for Peace per la UNESCO, a París, en reconeixença de la seva «extraordinària labor artística». És *Accademico ad Honorem* de l'Accademia Chigiana de Siena (Itàlia) i a l'Estat espanyol Achúcarro ha rebut els honors més alts en les arts: la Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts i el Premi Nacional de Música. El

2003, el rei Joan Carles li va concedir la Gran Creu del Mèrit Civil. El 2004 va ser nomenat fill predilecte de Bilbao.

El maig de 2014, Sony va reeditar les seves famoses *Goyescas de Granados* (Choc de Clàssica a França). Igualment, el seu CD de Schumann, publicat a París (La Dolce Volta), ha guanyat el Choc de Clàssica, el Diapason i el Maestro Pianiste.

Uns mesos abans, el seu DVD *Brahms Piano Concerto No 2*, amb l'Orquestra Simfònica de Londres i Sir Colin Davis (Opus Arte), aclamat per la crítica, va rebre 5 stars i va ser número 1 a la llista de best-sellers del gegant Amazon.

El segon DVD, *Falla and Friends* (Euroarts), on Achúcarro interpreta les *Noches en los jardines de España* de Falla amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín i Sir Simon Rattle, enregistrades al Philharmonie Hall de Berlín, també ha estat rebut amb entusiasme per la crítica i el públic.

Atenent a la petició del compositor, Achúcarro va reescriure i enregistrar per a Sony la seva revisió del *Concert per a Piano* de Joaquín Rodrigo. Ha guanyat premis pels seus enregistraments de Falla, Granados, Ravel i Brahms per a BMG-RCA, Claves i Ensayo. També ha fet altres enregistraments amb música de Schumann, Schubert, Chopin, Beethoven, Debussy, Bartók, Rachmaninoff, Scriabin, Turina i Hermann.

Des de l'agost de 1989 té la càtedra J. E. Tate de la Universitat Metodista Meridional de Dallas (EUA), on combina els períodes de docència amb la seva atapeïda agenda de concerts.

El 2008, un grup de persones i d'institucions de Dallas va crear la Joaquín Achúcarro Foundation «per perpetuar el seu llegat artístic i docent» ajudant joves pianistes alumnes seus en l'inici de les seves carreres.

El febrer de 2018 va ingressar a la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando com a acadèmic d'honor, i el maig va ser investit doctor *honoris causa* per la Universitat Autònoma de Madrid.



Schubertiada
Vilabertran
27a edició

Del 17 al 31 d'agost
de 2019



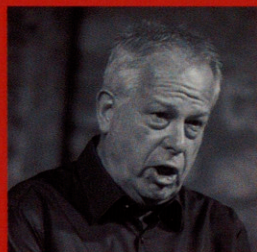
Dissabte 17, 21:00 h
Christiane Karg
Gerold Huber
Lieder de Schubert



Diumenge 18, 19:30 h
Nicholas Angelich
Obres de Bach/Busoni,
Beethoven, Prokófiev i Brahms



Dijous 22, 21:00 h
André Schuen
Daniel Heide
Schubert · Schwanengesang



Divendres 23, 21:00 h
Christoph Prégardien
Malcolm Martineau
Schubert · Die schöne Müllerin



Diumenge 25, 19:30 h
Joyce DiDonato
David Zobel
Schubert · Winterreise



Dilluns 26, 21:00 h
Matthias Goerne
Alexander Schmalcz
Lieder de Schubert

Col·laborador principal

Sabadell
Fundació

Amb el suport de



Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Organitza



Associació
Franz Schubert
Barcelona



www.schubertiada.cat



COMENTARI DE LES OBRES

La imaginació formal en el piano

Tomás Marco

A més de la seva extraordinària capacitat expressiva i imaginativa, l'obra pianística de Chopin mostra una recerca formal que dota d'inventiva els esquemes estructurals coneguts fins aleshores en les formes que adopta, i que porta cap a propostes plenament personals basades en la seva especial tècnica pianística i en la seva força comunicativa.

Així, la seva col·lecció de preludis, una forma de llarga executòria des del Barroc, mostra una impressionant varietat al llarg de vint-i-quatre peces, que en el *Preludi en do sostingut menor núm. 10* munta una breu pàgina de gran varietat rítmica a partir de la combinació de tresets a la mà dreta xocant amb arpegis a l'esquerra en un $\frac{3}{4}$ que transgredeix tots els límits per mostrar que el ritme chopinià s'allibera de qualsevol cotilla del compàs.

La *Fantasia impromptu op. 66*, una obra extraordinària composta el 1835 però que va trigar vint anys a estrenar-se i editar-se, ja mort Chopin, també està en do sostingut menor. El títol de fantasia l'hi va posar l'editor, tot i que és un impromptu meravellós que segurament hauria sumat amb els altres que ell mateix hagués compost. L'obra es compta avui, malgrat la seva tardana carrera, entre el més poètic i ara més conegut de l'autor. És una obra no tan apassionada com feliç i espiritual que unifica un *allegro agitato* amb un melòdic i encantador *moderato cantabile* que acabarà barrejant els dos ambients fins que s'es-

vaeixi tènueament, de la manera en què Chopin sap delimitar l'estructura però dilatar el temps.

El nocturn és una forma que s'atribueix a l'irlandès John Field però que Chopin va transfigurar en peces meravelloses al llarg de tota la seva carrera i que avui figuren com una aportació inventiva pròpia. Dels tres que integren l'opus 9, el segon és un *Nocturn en mi bemoll major* que es troba entre els seus més preuats. El compàs de 12/8 li confereix una mena de serpenteig rítmic que planteja notables problemes d'execució i expressió en les nombroses transformacions i ornamentacions que rep un tema de profunda inspiració chopiniana. Procedeix de 1831 i està dedicat a l'esposa de l'editor Pleyel. Anterior en composició és el *Nocturn en do sostingut menor, pòstum*, que degué ser compost cap a 1830 però que es va conèixer el 1875, data a partir de la qual va quedar incorporat a aquesta meravellosa sèrie de peces.

Chopin va compondre la *Barcarola op. 60* el 1846 i la va estrenar dos anys més tard. És l'única peça en què es va acostar a aquest tipus de cant dels gondolers venecians, que ell supera amb escreix entre les nombroses peces que es concebien a l'època sobre aquesta temàtica. És escrita en la tonalitat de fa sostingut major i en 12/8 ens mostra una gran modernitat harmònica i un brillant sentit del ritme aplicat al *cantabile* amb passatges íntims i d'altres d'una qualitat extraordinària, de manera que, sense deixar de ser una barcarola, transcendeix amb escreix el model de referència. D'altra banda, les poloneses són aportacions molt personals en homenatge al seu país d'origen i constitueixen una

bona col·lecció de peces basades en evocacions poloneses que, juntament amb les masurques, són la més genuïna aportació nacional d'algú que també es considerava parisenc i internacional. Sens dubte, la més cèlebre és la *Polonesa en la bemoll major op. 53*, coneguda com a *Polonesa heroica*, composta en 1842 i dotada de solemnitat, sonoritat puixant i brillant executòria. Suposadament al·ludeix a la lluita sostinguda pels polonesos davant la invasió russa, però, con les altres, és una obra extraordinària musicalment i no es queda en una simple proclama patriòtica.

Debussy també va ser un gran innovador formal que rebutjava els desenvolupaments a l'alemanya i jugava amb unes formes personals en què ritme, harmonia i timbre portaven vers nous sons. Ell és, i ho diu algú tan autoritzat com Pierre Boulez, l'autèntic creador de la música moderna. La seva àmplia obra pianística és molt variada i hi abunden obres curioses com la primera d'aquest programa, *La plus que lente*, que en realitat és un vals compost el 1910 com una fina ironia sobre les peces de cafè tan abundants en la seva època. Però el talent de l'autor l'eleva molt pel damunt d'una simple paròdia, que també ho és. I resulta molt difícil parodiar i fer alhora gran música.

Els dos llibres de *Préludes* són una de les seves aportacions més extraordinàries a la història del piano. El primer es compon entre 1909 i 1910 i el segon, entre 1910 i 1912. Cada un comprèn dotze peces i són vertaders preludis, però molt diferents dels d'altres autors com Chopin i molts més, perquè aquí hi ha una intenció evocativa (no descriptiva) que és d'essència poètica quasi mallar-

meliana i recolza també en títols molt orientatius de les seves intencions. Els quatre preludis del segon llibre recollits aquí ens mostren facetes tan diferents com extraordinàries. *La terrasse des audiences du clair de lune* és una meravellosa evocació d'arrel hindú d'un lloc que no està il·luminat pel clar de lluna sinó que és on es fan les audiències de nit, en un clima xafegós. Es diu, fins i tot, que aquesta peça, molt admirada per Messiaen, li va inculcar l'interès per la música hindú. És el setè número d'aquest segon llibre, mentre que *La porte du vin* és el tercer i es basa en l'evocació de l'Alhambra que realitza a partir d'una targeta que li havia enviat Falla i que ell interpreta meravellosament, sense haver estat mai a Granada, amb un espanyolisme subtil però d'esperit ben francès. El sisè preludi és *Général Lavine - eccentric*, on evoca els *cakewalks* que va sentir tocar amb els dits dels peus a un còmic americà, i que el van dur a escriure una peça que és tan paròdica com genial. El dotzè i últim preludi el constitueixen els *Feux d'artifice*, que tanquen amb brillantor aquest meravellós cicle. Una lleu cita de *La marseillesa* ens indica que aquests focs són els del 14 de juliol, la festa nacional francesa.

Acoblat per pura comoditat a Debussy i a un impressionisme que no casa amb cap dels dos, Ravel és, en canvi, un músic personalíssim que acaba no assemblant-se a ningú i essent un aïllat i genial meteor de la seva època. Li agrada la paradoxa i la superació de la mecànica, i no perd ocasió per afrontar reptes que en qualsevol altre serien una niciesa impossible. Alhora, la substància poètica de la seva música és extraordinària i l'ús

que fa del timbres instrumentals el converteixen no sols en un dels orquestradors més grans de tots els temps, sinó també en algú que albira la capacitat estructural dels timbres. No s'explicaria d'altra manera l'explosió orquestral i coral de *Daphnis et Chloé* o el repte de tractament instrumental que constitueix el *Boléro*.

De la seva obra pianística, en la qual també s'inclouen dos impressionants i originals concerts, potser la més important és, atès que acaba constituint un dels grans monuments escrits per a aquest instrument, *Gaspard de la nuit*. L'obra, estrenada el 1909 per Ricard Viñes, es basa oficialment en un llibre de poemes en prosa escrit el 1830 per Aloysius Bertrand, tot i que en sobrepassa àmpliament el contingut. El llibre contenia una bona quantitat de poemes, però Ravel només n'escull tres que, a més, li serveixen sobretot de pretextos, ja que assoleix una evocació molt més àmplia i interessant que el contingut dels textos. Tres peces mestres que comencen amb una genial *Ondine* de meravellosa melodia, harmonia subtil i virtuosisme tècnic, continuen amb *Le gibet* evocant el patíbul del penjat amb una campana fúnebre plena d'ecos i resonàncies, i culminen amb l'explosió de *Scarbo*, un gnom que serveix de pretext per a una pàgina on ritme, timbre i tècnica pianística teixeixen una obra mestra admirable i brillant que fa que ens oblidem del tema del poema per entrar en una immersió sonora absolutament extraordinària.



CUINA OBERTA tots els dies de 13h a 1h

**RESTAURANT OFICIAL DEL
BCNCLÀSSICS**

VINE A SOPAR AMB LA TEVA ENTRADA DEL



CONCERT I ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona

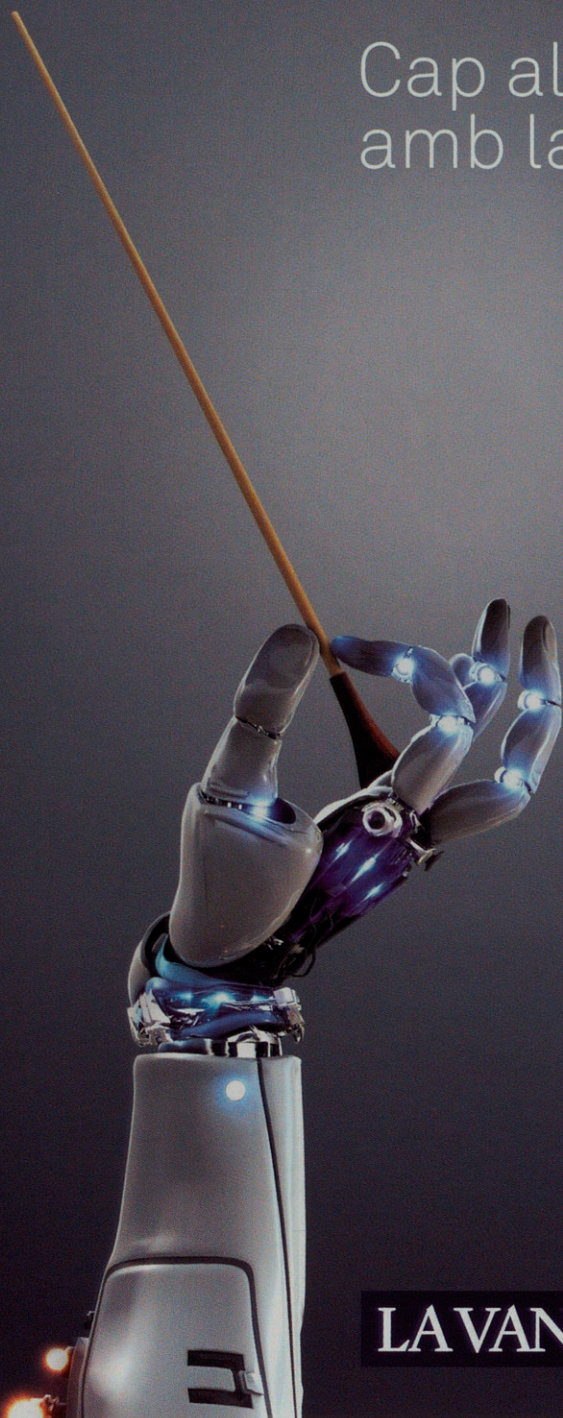


@7Portes

www.7portes.com

reserves@7portes.com
Tlf. 93 319 30 33

Cap al futur
amb la música.



LA VANGUARDIA



JO AQUÍ TRIO MÚSICA.

**AQUÍ
AMB
JOSEP
CUNÍ**

Et convidem a escoltar cada dia
Aquí, amb **Josep Cuní**. Un programa
on la música clàssica sona amb
la força que es mereix.

*De dilluns a
divendres de 7 a 12 h*

🐦 | 📺 | 📱 @AquíCuní

SER
CATALUNYA

📻 Barcelona 103.5 fm

📱 App SER CATALUNYA



Cat **M**úsica

Emociona't
amb Catalunya Música

catmusica.cat

amb la col·laboració

 **Obra Social "la Caixa"**

CICLE BCN CLÀSSICS 2018-2019

Organitzen:



TRITÓ

IBERMÚSICA



Orquestra
de Cadaqués

Amb el suport:



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura



Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Col·laboren:



PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ



Mitjans oficials:

Cat

Música



LA VANGUARDIA

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona
www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75



bcnclassics



@bcnclassics



@bcnclassics



bcnclassics

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI



Desconnecta el telèfon mòbil i les alarmes



Amorteix els estossecs amb un mocador



Evita el soroll de l'embolcall dels caramels

Moltes gràcies!

BCN
CLÀSSICS
19/20

L'AUDITORI
PALAU DE LA MÚSICA

18/09/19 / L'AUDITORI

FILHARMÒNICA
D'ISRAEL
i ZUBIN MEHTA

A photograph of conductor Zubin Mehta, an older man with grey hair, wearing a black tuxedo jacket over a white dress shirt and a white bow tie. He is standing in front of a red curtain with gold fringe and tassels. He is looking directly at the camera with a serious expression. His right hand is resting on one of the gold tassels of the curtain.

NOVA TEMPORADA 19/20 ENTRADES i ABONAMENTS:
www.bcnclassics.cat / 93 342 61 75